

Nr. 9 (266)
septembrie 2016

**vita
catholica
banatus**

Iubiți-vă așa cum v-am iubit Eu!

Chipul Bisericii tinere
Cracovia 26-31 iulie 2016

ANUL XXII NR. 9
Revistă lunară
editată de Episcopia
Romano-Catolică Timișoara

Adresa redacției:
Str. Traian Lalescu, nr. 34,
320050, Reșița
Tel. 0040-255-213.660
E-mail: redactiavcb2@yahoo.com

Nr. de aprobare: 510 / a 1994
ISSN 1454 – 1025

Director responsabil:
pr. Iosif-Csaba Pál

Tehnoredactare:
Bodnár Sándor

Redactori/Colaboratori:
Delia Orțan, Enikő Sipos,
Christine Surdu, Constanța Bugariu,
pr. Nikola Laus jr., Elena Ștefănescu,
Claudiu Călin, Irina Vastag,
Victoria Roșoagă, Erwin Josef Tjigla.

Difuzare și abonamente:
Anca Darida, Valerica Rebegilă.

*Imprimat la
Tipografia InterGraf – Reșița*

Pentru abonamente
Plata abonamentului se poate efectua prin mandat poștal pe adresa: Pál Iosif-Csaba, Str. Traian Lalescu 34, 320050 Reșița, sau în contul:
Parohia Romano-Catolică Reșița, deschis la sucursala CEC Reșița, RO89CECECS0136RON0056396
► un abonament pentru anul 2016 - **28 RON**
► un abonament pentru străinătate - **20 €**
► un abonament susținător 2016 - **70 RON**

S.C. REMOTREFF S.R.L.
CABINET STOMATOLOGIC
Reșița, Bd. Republicii, bl. 9/II/4
Str. Progresului, bl. 2/V/8
Dr. TREFIL ANTONNIO REMMO
Mobil: 0722/428033

CABINET STOMATOLOGIC &
LABORATOR DENTAR
Reșița, Str. Laminoarelor nr. 50
Tel. 0255-210.804
**OBTURAȚII ȘI LUCRĂRI
DIN COMPOZIT ȘI PORȚELAN**

5

A ne întoarce la frumusețea, smerenia și iubirea Mamei noastre cerești ...

Sf. Louis de Montfort afirma: „Niciodată nu-L onorăm mai mult pe Isus, ca atunci când Îi onorăm Mama. Și o onorăm numai pentru a-L cinsti, de fapt, pe El în toată perfecțiunea Sa. Ne îndreptăm către ea ca și o cale ce ne conduce către țelul mult căutat: Isus, Fiul Său.” Toți cei care o iubim și o prețuim pe Sfânta și Neprihănită Fecioară...

16

Wem dienen wir und wem dient unser Tun?

Bei einer Fernsehsendung, wie z.B. eine Talkshow zum Thema „Soziale Gerechtigkeit in der heutigen Welt“, wäre der Prophet Amos als Gesprächspartner brandaktuell. Warum? Weil er ohne Wenn und Aber den Finger auf die Wunde legt, wohlgemerkt vor über 2500 Jahren! (...) Vielleicht würde es der Prophet Amos nicht so formulieren, wie damals: „Wir wollen...

22

Tabere de tineri la Brebu Nou – zile de vacanță, planuri de viitor

În seara de 15 august, un grup de 23 de adolescenți din Reșița au urcat, cu rucsacul plin de entuziasm și voie bună, la Brebu pentru a petrece zile de prietenie și comuniune. În fiecare dimineață, după rugăciune și micul dejun, ne-am deschis sufletele pentru câte un moment de meditație.

12

V. Kengyeltói Katolikus Tábor

A Immár ötödik alkalommal szervezte meg július 11-15. között a temesvár-józsefvárosi plébánia a Katolikus Tábor magyar nyelvű V-VIII-ik osztályos diákok számára. A tábor helyszíne a Krassó-Szörény megyei horvátok lakta kis falucska Kengyeltó, vagy ahogy a helyiek mondják Ravník. Az idei tábor témáiról, élményeiről és hangulatáról egy segítődiák vall.

O proorocie edificatoare

Veni Sancte Spiritus! Începe anul școlar, pastoral.

Cât de diferită este atitudinea cu care încep tinerii, copiii, cadrele didactice! Și câte strădanii pozitive! O tânără și-a închis contul pe Facebook, ca să aibă timp pentru Dumnezeu și pentru semenii săi. Un băiat a făcut același lucru, ca să poată să învețe mai mult. Un alt licean și-a luat un telefon simplu de tot, ca să-l folosească doar pentru a suna și a fi sunat, atunci când este nevoie. Îndemnul Papei Francisc pus în practică: să nu fim creștini-canapea, adică să nu confundăm comoditatea cu fericirea... să ne luăm viața în mână, să construim noi viitorul nostru.

Văzând sute și mii de tineri înflăcărați, decisi pentru a construi un viitor mai frumos, îmi vine în minte viziunea prorocului Ezechiel cu câmpul plin de oase, și proorocirea lui, că aceste oase vor recăpăta viață. Această proorocie mă edifică și pe mine: da, este posibil ca să se nască ceva foarte frumos, chiar dacă acum lucrurile vorbesc mai mult despre oase, despre distrugere... Să ne punem umărul, fiecare dintre noi... Dacă vrem să fie trenurile punctuale și în România, atunci să fim

noi punctuali. Dacă vrem ca în România străzile să fie curate, să facem noi curat în camera noastră, în curtea noastră. Dacă vrem ca oamenii să aibă un loc de muncă, atunci să folosim bine timpul, ca să fim bine pregătiți, ca să creăm noi locuri de muncă... Cu comoditate, cu neglijență, cu nepăsare nu construim nimic bun, doar contribuim ca să se destrame totul.

Trebuie să învățăm să intrăm pe „poarta cea strâmtă”, așa cum ne îndeamnă Isus. Nu trebuie să așteptăm de la mulțimi, ca ele să se transforme, ci să fim eu acea transformare, pe care doresc s-o văd în societate. Este nevoie de apostoli, care să meargă înainte, să fie deschizători de drumuri. E adevărat că o rândunică nu aduce primăvară, dar câte o persoană decisă și dăruită pentru binele comun poate schimba mult în ambientul său, pentru că și alții vor fi îndemnați, prin exemplul său, la a face pași asemănători.

Să pornim astfel spre acest an școlar, cu acea convingere că nu suntem singuri, acel Duh Sfânt pe care Îl invocăm la începutul anului va fi cu noi!

Pál Iosif-Csaba

Papa Francisc: A ne deschide față de ceilalți ne face mai bogați

„Deschiderea față de ceilalți nu face mai sărac modul nostru de a vedea, ci ne face mai bogați, pentru că ne ajută să recunoaștem adevărul celuiilalt, importanța experienței sale și contextul celor pe care le spune, chiar și când se ascunde în spatele unor atitudini și opțiuni pe care nu le împărtășim”, se citește în mesajul Papei Francisc, semnat de Cardinalul secretar de stat, Pietro Parolin, adresat participanților la Întâlnirea de Prietenie între Popoare, organizat de Mișcarea eclezială Comunione e Liberazione la Rimini, în Italia, între 19 și 25 august 2016, pe tema: „Tu ești un bine pentru mine”, citim pe situl Radio Vatican.

Ajunsă în acest an la cea de-a 37-a ediție, manifestarea își propune să ajute la a-l vedea pe celălalt într-un mod nou, nu tolerându-l doar pe cel diferit, ci recunoscând faptul că „tu” ești și reprezintă o realitate pozitivă de care „eu” am nevoie ca să trăiesc. Prin expoziții, spectacole, mese rotunde și mărturii, Întâlnirea 2016 prezintă povești de viață despre integrare și iertare, scoate în evidență urgențele timpului de față, dă glas protagoniștilor din domeniul culturii, al tehnologiei și al inovației, abordează munca și economia fără demonizări moralizatoare și ajută ca fragmente de istorie să se întâlnească față în față. „Am dori”, susțin organizatorii pe situl manifestării, „ca și această Întâlnire să facă să explodeze frumusețea unei pozitivități și a unei speranțe care să atragă libertatea fiecăruia și să trezească dorința unei schimbări pentru sine și pentru lume”.

Mesajul papal, trimis Episcopului de Rimini, Mons. Francesco Lambiasi, evidențiază tema curajoasă a întâlnirii, „Tu ești un bine pentru mine”. „Este nevoie de curaj pentru a afirma acest fapt, în timp ce numeroase aspecte ale realității înconjurătoare par să conducă spre sensul contrar. De multe ori se cedează tentației de a se închide în orizontul restrâns al propriilor interese, astfel că ceilalți devin ceva superfluu, sau, mai rău, un deranj, un obstacol. Dar acest lucru nu este conform cu natura noastră: încă din copilărie descoperim frumusețea legăturii între oameni, învățăm să-l întâlnim pe celălalt, recunoscându-l și respectându-l ca interlocu-

tor și frate, pentru că este fiu al aceluiași Tată care este în ceruri. Individualismul, în schimb, îndepărtează de oameni, vede mai ales limitele și defectele lor, slăbind dorința și capacitatea unei conviețuirii în care fiecare să poată fi liber și fericit în compania celorlalți, cu bogăția diversităților lor”.

„În fața amenințărilor la adresa păcii și securității popoarelor și națiunilor”, se mai citește în mesajul Papei Francisc, „suntem chemați să luăm act de faptul că, mai întâi de toate, nesiguranța existențială este aceea care ne face să ne temem de celălalt, ca și cum ar fi antagonistul nostru care ne răpește spațiul vital și depășește frontierele pe care ni le-am construit. În fața schimbării de epocă în care toți suntem implicați, cine se poate gândi că se salvează de unul singur și prin puterile sale? Această presupunție stă la originea oricărui conflict dintre oameni. După exemplul Domnului Isus, creștinul cultivă întotdeauna o gândire deschisă față de celălalt, oricine ar fi acesta, pentru că nu consideră pe nimeni ca pierdut pentru totdeauna.”

„Există un cuvânt pe care nu trebuie să obosim a-l repeta și mai ales să-l mărturisim: dialogul. Vom descoperi că deschiderea față de ceilalți nu face mai sărac modul nostru de a vedea, ci ne face mai bogați pentru că ne ajută să recunoaștem adevărul celuiilalt, importanța experienței sale și contextul celor pe care le spune, chiar și când se ascunde în spatele unor atitudini și opțiuni pe care nu le împărtășim. O adevărată întâlnire implică claritatea propriei identități dar, în același timp, disponibilitatea de a ne pune în pielea celuiilalt pentru a înțelege, dincolo de cele vizibile, ceea ce frământă inima sa, ceea ce caută cu adevărat. În acest fel poate începe acel dialog care face să se înainteze pe calea către noi sinteze care îl îmbogățesc și pe unul și pe celălalt. Aceasta este provocarea în fața căreia se află toți oamenii de bună voință”.

„Numeroasele tulburări în fața cărora ne simțim deseori martori neputincioși sunt, în realitate, un îndemn tainic la a regăsi bazele comuniunii între oameni pentru un nou început.

www.catholica.ro

A ne întoarce la frumusețea, smerenia și iubirea Mamei noastre cerești ...

Sf. Louis de Montfort afirma: „Niciodată nu-L onorăm mai mult pe Isus, ca atunci când Îi onorăm Mama. Și o onorăm numai pentru a-L cinsti, de fapt, pe El în toată perfecțiunea Sa. Ne îndreptăm către ea ca și o cale ce ne conduce către țelul mult căutat: Isus, Fiul Său.”

Toți cei care o iubim și o prețuim pe Sfânta și Neprihănită Fecioară Maria ne-am bucurat să o sărbătorim în lunile august și septembrie, într-un mod aparte, pe cea care ne este mamă; pe cea a cărei naștere a schimbat destinul omenirii, destinul nostru, căci ni l-a dăruit pe Mântuitorul sufletelor; pe cea adorată de îngeri, binecuvântată de Dumnezeu, iubită și cinstită de Fiul.

Din primele momente ale vieții Bisericii, creștinii care au căutat cunoașterea și apropierea de Dumnezeu, au aflat-o în drumul lor pe sfânta Fecioară Maria și au experimentat astfel în multe feluri grija și iubirea ei maternă. Căci dacă Isus ni-L descoperă pe Tatăl, ni-L dăruiește pe Duhul Sfânt, cum nu ne-o va da atunci pe însăși mama Sa? Prin intimitatea ei unică și specială cu Isus, Maria ne ajută să ne apropiem de Fiul Său într-un mod deosebit și să-L înțelegem din interior. Ea este legată de Isus ca nici o altă persoană de pe pământ. Iar această legătură nu a dispărut nici în cer. Este o legătură care ni se transmite și nouă, deoarece ca mamă a lui Isus, Maria a devenit și mama noastră. Dacă mamele pământești intervin mereu pentru copiii lor, ea este cea dintâi care intervine pentru noi. Papa emerit Benedict al XVI-lea

afirma: „În cer avem o mamă... Fiind în Dumnezeu și cu Dumnezeu, ea este aproape de fiecare dintre noi, cunoaște inima noastră, poate să audă rugăciunea noastră, poate să ne ajute cu bunătatea sa maternă și ne putem adresa ei în orice moment.” Deseori, în tumultul asurzitor al acestei lumi, în ritmul alert în care se scurg zilele noastre pământești, desconsiderăm acest dar imens făcut nouă de Creator și ne rezumăm să rostim în grabă rugăciunea „Bucură-te Maria” atunci când ne amintim. Dar Isus ne-a încredințat-o pe maica Sa pentru mult mai mult decât atât. Pentru o relație de mamă-fiu/fică. Pentru o legătură trainică de iubire. Pentru urmarea exemplului ei, pentru împărtășire din viața ei luminată de har și de virtuți.

Când privim la Sfânta Fecioară suntem fascinați de frumusețea ei, suntem uimiți de simplitatea ei și suntem motivați de puterea credinței sale. Însă, mai mult decât exterioară, frumusețea Mariei provine dintr-o adâncă smerenie, din puritatea sufletească, dintr-o inimă care acceptă jertfa și care se oferă cu totul Domnului, inclusiv în durere, în nesiguranță sau în tristețe.

Atunci când alegem să parcurgem fiecare zi din viața noastră alături de Maica lui Dumnezeu, atunci alegem înțelept, alegem partea cea bună. Căci timpul consacrat și trăit cu Sfânta Maria este binecuvântare; este bogăție; este rodnicie. Întrucât de la Cea Preacurată învățăm a ne ruga simplu, dar cu credință profundă; învățăm a trăi o viață ascunsă în Dum-

nezeu, precum și să prețuim tăcerea. Iubirea perfectă a Mariei față de Cel Preaînalt nu ne îndeamnă oare la dorința de a-L căuta, de a-L cunoaște, de a-L iubi și noi mai mult, mai curat, mai statornic pe Domnul? De la cine altcineva, dacă nu de la Mama Lui, care i-a fost alături de la concepere și până la înviere, putem învăța cel mai bine cum să ne apropiem de Isus, cum să ne rugăm Lui, cum să-I fim plăcuți Mântuitorului nostru?

În această lume care ne ademenește cu false adevăruri și cu atâtea străluciri amăgitoare, care ne obosește cu superficialul și cu consumismul promovat constant, câte nu am avea de învățat de la Regina cerului și a pământului...

Maria nu caută propria slavă, ci slava lui Cristos. De aceea suntem pe deplin încredințați că alături de Neprihănită Fecioară vom fi negreșit pe drumul cel bun, în direcția potrivită, căci ea nu ne va îndrepta niciodată pașii în altă direcție decât cea a iubirii nemărginite a lui Isus și a mărețului nostru Creator. Pe acest drum să ne lăsăm inspirați de smerenia totală a reginei cerului, de frumusețea interioară și de strălucirea virtuților ei, precum și de dragostea deplină de Dumnezeu cu care a trăit mama noastră preaiubită pe acest pământ.

Pr. Nikola Laus jun.

Anul milostivirii din lună în lună

Sfântul Părinte a proclamat anul acesta ca fiind un „An Sfânt Extraordinar al Milostivirii”. Să încercăm să trăim, împreună cu Sfântul Părinte, acest an, din lună în lună!

Rugăciunea Papei Francisc pentru Anul Milostivirii

Octombrie

Să cunoaștem Cultul Mozaic și Islamul – conform învățăturii Bisericii!

A/ Meditație, învățătură, discuții: *Misericordiae Vultus 23 și Nostra Aetate* (Conciliul despre marile religii)

B/ Teme concrete:

- Dacă avem posibilitatea, să invităm în comunitatea noastră un frate sau o soră din cultul mozaic, sau din religia islamică, sau un specialist bun și deschis al acestor religii.
- Dacă avem în orașul nostru un cimitir evreiesc, să-l vizităm...
- Să depășim prejudecățile și să-i invităm și pe alții la aceasta.

Pál Iosif-Csaba

„Doamne, Isuse Cristoase, tu ne-ai învățat să fim milostivi asemenea Tatălui ce-
resc,
și ne-ai spus că cine te vede pe Tine îl vede pe Tatăl.
Arată-ne chipul tău și vom fi mântuiți.
Privirea ta plină de iubire i-a eliberat pe Zaheu și pe
Matei de robia banului;
pe femeia păcătoasă și pe Magdalena le-a eliberat de la
statornicirea fericirii doar în creatură;
pe Petru l-a făcut să plângă după ce te-a trădat,
și i-a asigurat Paradisul tâlharului căit.
Fă să ascultăm cuvintele pe care i le-ai spus samarite-
nei ca și cum le-ai fi adresat fiecăruia dintre noi: „Dacă
ai cunoaște darul lui Dumnezeu!”

Tu ești chipul văzut al Tatălui nevăzut, al lui Dumne-
zeu care-și manifestă atotputernicia mai ales prin ier-
tare și milostivire: fă ca Biserica să fie în lume chipul
văzut al Tău, Domnul nostru, înviat și în slavă.

Tu ai voit ca și miniștrii tăi sacri să fie înveșmântați
în slăbiciune ca să simtă compasiunea cuvenită pentru
aceia care se află în neștiință și eroare; fă ca oricine se
apropie de vreunul dintre slujitorii tăi să se simtă aștep-
tat, iubit și iertat de Dumnezeu.

Trimite-l pe Duhul tău și consacră-ne pe toți prin
ungerea lui, pentru ca Jubileul Milostivirii să fie un an
al harului Domnului, iar Biserica sa, cu reînnoit entu-
ziasm, să le ducă celor săraci mesajul plin de bucurie,
să proclame celor închiși și asupriți eliberarea, iar celor
orbi să le redea vederea.

Îți cerem aceasta prin mijlocirea Fecioarei Maria,
Maica Milostivirii, Ție care viețuiești și domnești în
unire cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, în toți vecii vecilor.
Amin”

zenit.org, 29 ianuarie 2016,
traducere de pr. Mihai Pătrașcu, www.ercis.ro

„Fericiți cei milostivi, pentru că ei vor afla milostivire” (Mt 5,7)

Tinerii din România
la ZMT Cracovia 2016

În luna iulie a acestui an, pagini
noi în istoria ZMT s-au scris la Cra-
covia, la cea de-a XXXI-a ediție a
Zilei Mondiale a Tineretului. Peste
două milioane de tineri au accep-
tat invitația sfântului Ioan Paul al
II-lea încă din 1985 de a se întâlni
cu oameni de pe tot mapamondul,
împărtășind credința și bucuria lor.

România nu a lipsit nici de aceas-
tă dată, fiind reprezentată de pes-
te 1000 de tineri romano-catolici,
greco-catolici, vorbitori de limbă
română și maghiară. Prin Oficiile
Diecezane de Pastorație a Tineretu-
lui, prin organizațiile și congrega-
țiile în care activează, sub coordona-
rea Comisiei Naționale a Pastorației
Tineretului din cadrul Conferinței
Episcopale Române, aceștia au avut
din nou șansa să se roage și să cânte
în fața crucii și icoanei ZMT, care
în 2014 au făcut un pelerinaj prin
întreaga țară. A fost prilej de mare
bucurie pentru tinerii români să se
întâlnească, să se reîntâlnească și să
cunoască tineri la fel ca ei din lumea
întreagă.

Evenimentul, una dintre cele mai
așteptate întâlniri mondiale, s-a
desfășurat în perioada 26 – 31 iulie
2016 în Polonia, în orașul Milosti-
virii, aproape de sfântul Ioan Paul
al II-lea și sfânta Faustina. În Anul
Sfânt al Milostivirii, toate drumuri-
le lumii au dus la Cracovia.

Activitățile ZMT din acest an au

început în ziua de 20 iulie, când, în
întreaga Polonia, s-a dat startul Zi-
lelor în Dieceze. A fost un timp po-
trivit pentru ca pelerini din aproape
toate țările de pe glob să cunoască
poporul polonez, cultura și bogăția
geografică a acestei țări. Diecezele
și-au deschis porțile, primind sute
de mii de tineri în casele lor, în bi-
sericile și în comunitățile lor. În die-
cezele din Polonia s-au întâmplat
lucruri frumoase, s-au împărtășit
experiențe și cunoștințe, s-au legat
prieteni și legături puternice.

Au urmat apoi zilele de sărbă-
toare de la Cracovia. Începând cu
sfânta Liturghie de deschidere de
marți seara, 26 iulie, jubileul tine-
rilor a fost pentru toți cei prezenți
o atingere vie a milostivirii Tatălui.
Catehezele în limba română au fost
susținute în biserica comunității
Świątniki Górne de către PS Virgil
Bercea, PS Florentin Crihălmeanu
și PS Petru Gherghel. Acestora s-au
alăturat PS Alexandru Mesian și PS
László Böcskei. În după-amiaza zilei
de joi, mulțimii de tineri adunate la
Cracovia s-a alăturat și Papa Fran-
cisc, care le-a călăuzit pașii de-a lun-
gul momentelor cheie de la ZMT:
Calea Crucii, Veghea de Rugăciune
și sfânta Liturghie de încheiere. La
această ultimă celebrare, Suveranul
Pontif a anunțat și gazda următoarei
ediții ZMT: Panama.

De-a lungul celor 4 zile pe care

le-a petrecut în mijlocul tinerilor,
Sfântul Părinte a insistat în mod de-
osebit pe sedentarismul fizic, social
și mai ales spiritual al tinerilor din
lumea de astăzi. Acesta i-a încura-
jat pe toți cei prezenți să ia în mână
arma credinței și, la braț cu Isus, să
ducă bucuria Învierii tuturor celor
care se află în întuneric, luptând
pentru demnitate și pace.

Un adevărat festival al tineretului
s-a desfășurat la Cracovia în timpul
ZMT: concerte, acte artistice, com-
petiții sportive, oaze de cultură (ex-
poziții de pictură, sculptură) s-au
numărat printre alegerile tinerilor
prezenți în Polonia. Centrul voca-
țional a fost una dintre preferințele
de top ale pelerinilor; aici, au putut
învăța despre congregații, misiuni,
organizații din lumea întreagă. În
locurile speciale destinate adorații-
lor euharistice mișunau la orice oră
tineri care doreau să stea în preajma
lui Cristos, care voiau să simtă un
prieten aproape, care doreau să îm-
părtășească bucuria lor cu Domnul.

ZMT Cracovia 2016 a fost cu ade-
vărat un timp de har pentru peleri-
nii români care au dorit să împăr-
tășească credința lor cu tineri din
lumea întreagă, tineri de limbi, cul-
turi și experiențe diferite, dar care
au în comun un singur ideal – Cris-
tos.

sursa: www.zmtromania.ro
(vezi și continuarea la p. 20)

You Got Me (M-ai prins, m-ai fascinat) – You God Me (Tu – Dumnezeu – Eu). Sub egida acestui titlu-joc de cuvinte, în jur de 600 tineri din lumea întreagă au petrecut la Jasna, în Slovacia, imediat după experiența Zilei Mondiale a Tinerilor din Polonia, câteva zile de aprofundare a credinței lor într-o școală internațională de vară.

În această vară am avut ocazia să particip la o Școală de vară în Slovacia, mai exact în stațiunea montană Jasna din munții Tatra, unde am învățat multe lucruri, dar în mod

Emoțiile noastre se nasc din nevoile noastre iar emoțiile negative ne feresc de obstacole și ne țin la distanță de ceea ce ne poate face rău. Nu în ultimul rând am învățat că

i-am întâlnit acolo, în inima munților. (Anca Darida)

În această vară am putut să particip la o tabără de vară din Jasna.

special am învățat să mă iubesc pe mine, pe aproapele meu și nu în ultimul rând pe Dumnezeu.

În cadrul întâlnirii au avut loc mai multe workshopuri și forumuri, dintre care eu am ales forumul de psihologie. Aici am învățat că există cinci emoții de bază, care amestecate între ele duc la alte noi emoții. Aceste emoții de bază sunt: bucuria, dezgustul, frica, furia și tristețea. S-a pus întrebarea de ce doar una dintre acestea este pozitivă și celelalte negative, iar răspunsul a fost că nici o emoție nu este negativă.

este foarte important să cultivăm emoțiile pozitive, deoarece astfel crește productivitatea în muncă și evităm comportamentul hedonistic. Adică să ne simțim recunoscători pentru ceea ce avem.

Pe mine m-au marcat aceste învățături și mi-au atras atenția asupra emoțiilor mele, asupra a cum să le gestionez, dar nu în ultimul rând asupra modului meu de a mă comporta cu cei din jur.

Mulțumesc lui Dumnezeu pentru această experiență minunată și pentru oamenii minunați pe care

Acolo am petrecut zile frumoase, am primit haruri divine și multe învățăminte.

Cel mai mult mi-au plăcut discuțiile în grupuri mici, unde reușeam să aprofundăm temele date. Mi-a plăcut că am aprofundat în aceste trei zile trei aspecte: raportul Tu – Dumnezeu – Eu. Astfel că în prima zi s-a discutat despre relația cu Dumnezeu. Aici am învățat că El, cel transcendent, cel ce este dincolo de timp și spațiu, ne lasă libertatea de a alege. Răul a venit în lume prin diavol, dar noi avem libertatea

(continuare la p. 21)

Barmherzig sein, bedeutet Gott zu ähneln

»Selig die Barmherzigen; denn sie werden Erbarmen finden« (Mt 5,7) ...war das Motto des Weltjugendtages in Krakau.

Die christliche Barmherzigkeit und Nächstenliebe entspringt aus der Liebe zu Gott und den Nächsten. Sie nimmt die Form der materiellen und moralischen Hilfe der Mitmenschen an.

Unser Erlöser ist das vollkommene Beispiel der Barmherzigkeit. Weil Gott die absolute Barmherzigkeit ist! Er hat uns vorgelebt, wie wir in Nächstenliebe leben können. Es gibt so viele Möglichkeiten barmherzig zu sein! Als Papst Franzis-

kus uns eine regelmässige Beichte vorgeschlagen hat, meinte er: »Er ist der Vater. Er wartet immer auf uns!« In der Beichte kann jeder „auf die barmherzige Umarmung des Vaters treffen.“ Und er schlug uns vor, jeden Monat ein Werk der Barmherzigkeit zu tun.

- Ein 16 jähriger armer Junge arbeitete „schwarz“, um seine Familie zu unterstützen. Dadurch half er seinen vier kleineren Geschwistern die Schule zu besuchen.
- Eine junge Frau rettete das Leben eines Bettlers, als dieser, betrunken, von einem Feuer umringt war.

- Ein Junge ist freiwillig in einen eingestürzten Schacht heruntergestiegen, um die Menschen dort unten mit Wasser und Nahrung zu versorgen.
- Als Paul sah, dass sein Nachbar nicht mehr, wie sonst immer, vor dem Wohnblock saß, klingelte er lange an dessen Tür. Er hörte ihn stöhnen, also rief er den Rettungswagen.
- Marias Großmutter hat sich die Hand gebrochen. Seit dann schaut Maria täglich bei ihr vorbei und bringt die Einkäufe und warmes Essen mit. Danach spült sie, damit alles blitzsauber bleibt.

Welche Taten der Nächstenliebe hast du getan? Aber deine Kamaraden?

Sf. Gerard, patronul diecezei de Timișoara

Adevărat sau fals?

- ☐ Sf. Gerard s-a născut la Cenad.
- ☐ La dorința mamei sale, a intrat în mănăstire la 15 ani.
- ☐ A fost hirotonit preot în anul următor.
- ☐ Abia ulterior a devenit student la Universitatea din Bologna.
- ☐ A făcut câteva pelerinaje prin Europa.

- ☐ Într-unul dintre pelerinaje l-a întâlnit pe rege Ștefan al Ungariei.
- ☐ Acesta l-a numit Episcop la Cenad.
- ☐ Dieceza de Cenad s-a înființat sub Papa Ioan al XIX-lea.
- ☐ Episcopul Gerard a fost preocupat mult de învățământ.
- ☐ Sf. Gerard a murit pe 24 septembrie, dată la care este comemorat anual.

Tedd az ősz leveleit sorrendbe, és megtalálod azt a szót, amely az idei szentévet definiálja.

(HARGALMASSÁG)

Papa Francisc a înființat noul Departament pentru Laici, Familie și Viață

Papa Francisc a promulgat în data de 17 august 2016, scrisoarea apostolică în formă de motu proprio „Sedula Mater”, prin care înființează Departamentul pentru Laici, Familie și Viață, informează Radio Vatican. Scrisoarea poartă data de 15 august 2016.

„Biserica, mamă grijulie”, se citește în scrisoarea apostolică a Papei Francisc, „a avut mereu grijă și atenție în decursul veacurilor față de laici, familie și viață, manifestând iubirea Mântuitorului milostiv față de omenire. Noi înșine, ținând bine cont de aceasta, în virtutea oficiului nostru pastoral de Păstor al turmei Domnului, ne străduim cu promptitudine să dispunem toate lucrurile în așa fel, încât bogăția lui Cristos Isus să se reverse în mod apropiat și cu îmbelșugare în rândul credincioșilor. În acest scop, dispunem cu solitudine ca Departamentele Curiei Romane să fie conforme situațiilor timpului nostru și să se adapteze necesităților Bisericii universale.”

„În particular, gândul nostru se îndreaptă spre credincioșii laici, familie și viață, cărora dorim să le oferim sprijin și ajutor, ca să fie mărturie activă a Evangheliei în timpul nostru și expresie a bunătății Răscum-părătorului. Drept care, după ce am evaluat toate cu grijă, cu autoritatea noastră apostolică înființăm Departamentul pentru Laici, Familie și Viață, care va fi condus prin Statute speciale. Competențele și funcțiile care până acum au aparținut Consiliului Pontifical pentru Laici și Consiliului Pontifical pentru Familie, vor fi transferate acestui Departament începând cu 1 septembrie, odată cu încetarea definitivă a

sus-numitelor Consilii Pontificale.”

Radio Vatican amintește că statutul noului Departament pentru Laici, Familie și Viață a fost publicat „ad experimentum” pe 4 iunie 2016. Acesta prevede, printre altele, stabilirea unei relații directe între Departament și Institutul „Ioan Paul II” pentru Studii despre Căsătorie și Familie. Statutul dispune ca actualele Consilii Pontificale pentru Laici și pentru Familie să fie încorporate în noul Departament, fiind abrogate articolele 131-134 și 139-141 din constituția apostolică „Pastor Bonus” din 28 iunie 1988.

Articolul 1 din statutul noului Departament precizează că acesta „este competent în acele materii care sunt pertinente Scaunului Apostolic pentru promovarea vieții și apostolatului laicilor, pentru grija pastorală a familiei și a misiunii acesteia, după planul lui Dumnezeu și pentru tutelarea și sprijinirea vieții umane”. Noul Departament, se stabilește în articolul 2 al statutului, „este prezidat de un prefect, secondat de un secretar, care poate fi laic, și de trei sub-secretari laici, și este dotat cu un număr adecvat de oficiali, clerici și laici, aleși, pe cât posibil, din diferite regiuni ale lumii, după norme în vigoare ale Curiei Romane”. Același articol precizează că Departamentul este articulat în trei secțiuni: pentru credincioșii laici, pentru familie și pentru viață, fiecare fiind prezidată de un sub-secretar. În fine, statutul noului departament a fost aprobat „ad experimentum” și intră în vigoare de la 1 septembrie 2016. Noul Departament este primul pas din reforma aparatului administrativ al Curiei Romane.

Sfântul Părinte l-a numit începând cu 15 august 2016 în oficiul de prefect al noului Departament pentru Laici, Familie și Viață pe Mons. Kevin Joseph Farrell, până acum Episcop de Dallas, în Statele Unite ale Americii. De asemenea, Sfântul Părinte l-a numit pe Arhiepiscopul italian Vincenzo Paglia începând cu 15 august a.c. în oficiul de Mare Cancelar al Institutului Pontifical „Ioan Paul II” pentru Studii despre Căsătorie și Familie, derogând de la articolul 6 din statutele aceluiași Institut, și președinte al Academiei Pontificale pentru Viață.

Articolul 6, la care se face referință, stabilește că Marele Cancelar al Institutului „Ioan Paul II” este Marele Cancelar al Universității din Lateran, sub egida căreia funcționează Institutul amintit, oficiu deținut în prezent de Cardinalul Agostino Vallini, Vicarul Sanctității Sale pentru Dieceza Romei. Din aceeași dată, Papa Francisc l-a numit președinte al Institutului Pontifical „Ioan Paul II” pentru Studii despre Căsătorie și Familie, în conformitate cu articolul 8 din statutele aceluiași Institut pe Mons. Pierangelo Sequeri, în prezent președintele Facultății Teologice a Italiei de Nord cu sediul la Milano. Noul președinte îi succedă în oficiu Mons. Livio Melina.

www.catholica.ro

Templombúcsúk az egyházmegyében

A temesvár-józsefvárosi római katolikus közösség szeptember 8-án, Kisboldogasszony ünnepén tartja a templombúcsút. Ugyanekkor ünnepelnek a Resicához tartozó Székulon is.

Az óteleki plébániához tartozó Aurélháza római katolikus templomát Szűz Mária Szent Neve ünnepe (szeptember 12.) alkalmából szentelték fel. A templombúcsút szeptember második vasárnapján

ünnepli a közösség.

A nagycsanádi római katolikus egyházközséghez tartozó Óbében szeptember 8-án ünneplik a templombúcsút.

Szeptember 14-én, a Szent Kereszt Felmagasztalása ünnepén tartja a templombúcsút az óteleki római katolikus közösség, valamint a temesvári piarista templomnak is ez a titulusa. Ugyanekkor van a búcsú Oraviczán is.

Egyházmegyei zárándoklat Nagycsanádra

István király a muranói származású bencés szerzetesre, Gellértre bízta egykor Imre fia nevelését, a herceg halála után pedig a közben meghódított nagy kiterjedésű marosvári egyházmegye vezetését, amely később a király ellen fellázadt pogányokat legyőző hős vezér és birtokos Csanád nevét kapta. Ezért a Maros, a Tisza és a Temes közén hajdan letelepedett népek utódai számára jelentős ünnep szeptember 24-e, az ősi csanádi

egyházmegye első püspökének, Szent Gellértnek a napja.

Huzsvár László nagybecskereki, dr. Gyulay Endre szeged-csanádi, Kräuter Sebestyén temesvári megyés püspök, valamint dr. Boros Béla címzetes érsek első ízben 1991-ben mutatott be közös szentmisét a nagycsanádi templomban, amelynek értékes ereklyéje és oltára a Gellért püspök földi maradványait hajdan őrző kőkoporsó. Nm. és ft. Roos Márton temesvári főpásztor a 2000. jubileumi évben a nagycsanádi templomot zárándokhellyé nyilvánította.

A hagyományokhoz híven, Szent Gellért napját megelőzően a temesvári székeskáptalan tagjai a dómban ünnepi vesperást tartanak első szent püspökünk tiszteletére. A nagycsanádi templom pedig szeptember 24-én fogadja mindazokat, akik a krisztusi tanítást e vidéken hirdető, majd hitéért a vértanúságot is vállaló főpásztorkra emlékeznek.

A zárándoklat idei programjáról az egyes plébániákon kapható megfelelő tájékoztatás.

Szeptember 8. Kisboldogasszony

„Szeptember 8-án tartjuk a Boldogságos Szűz Mária születésének liturgikus ünnepét, aki az egész világ megváltásának hajnala és reménye. Ez a Mária-ünnep mélyen gyökerezik a hívők szívében és áhitatában (...), mert tudatában vannak annak, hogy az ő születésével vették kezdetüket Isten tervében azok az üdvözítő események, amelyek aztán oly szoros kapcsolatot teremtettek Mária és az ő Fia között.

Örvendezzünk tehát, ahogy megemlékezünk Megváltónk Anyjáról. Ahogy Damjáni Szent Péter mondta: »Valóban, ha Salamon és vele együtt egész Izrael népe a templom felszentelését oly bőséges és fényűző áldozattal ünnepelte meg, milyen és mennyi örömet hoz majd Szűz Mária születése a keresztényeknek? Mert az ő méhébe, mint a legszentebb templomba, szállt le Isten a saját személyében, hogy emberi alakot nyerjen, és látható formában lakozzék kegyesen az emberek között.«

A gyermek Máriának ajánljuk hát ma alázatos imádságunkat a világért és az Egyházért.”

Szent II. János Pál pápa

V. Kengyeltői Katolikus Tábor

Immár ötödik alkalommal szervezte meg július 11-15. között a temesvár-józsefvárosi plébánia a Katolikus Tábor magyar nyelvű V-VIII-ik osztályos diákok számára. A tábor hagyományos helyszíne a Krassó-Szörény megyei horvátok lakta kis falucska Kengyeltő, vagy ahogy a helyiek mondják Ravník. Az idei tábor témáiról, élményeiről és hangulatról egy segítődiák vall.

„Az elmúlt évek hagyományához híven, idén is csodálatos katolikus táborban volt részük a gimnazista diákoknak. Türelmetlenül várta minden résztvevő ezt a tábor, hiszen tapasztalatból vagy hallomásból tudták, hogy lelkiekben, barátságokban, kapcsolatokban meggazdagodva térhetnek haza.

Kengyeltő, a Karas-völgyi hét hor-

vát település egyike, alig 700 lelket számláló falucska, ahol az emberek még őrzik hagyományait, nyelvüket és nagyon-nagyon vendégszerető. Ebben a barátságos környezetben töltöttünk el egy felejthetetlen és rengeteg élményben gazdag hetet. Számomra ez volt az első alkalom, hogy segítődiákként vehettem részt. A segítődiákok nagyobb osztályos tanulók. Szerepük sokoldalú. A kiscsoportos beszélgetéseket vezetik, a vetélkedőket szervezik, segítenek ott és akkor, ahol és amikor szükség van rájuk.

A gondosan kialakított program lehetőséget nyújtott arra, hogy mindenki a saját tudása, érdeklődési köre szerint érvényesüljön, megtalálja önmagát, közelebb kerüljön Istenhez. A tábor mottója Lukács evangéliumából Péter apostol egyik

mondata: „A Te szavadra...” (vö. Lk 5,6). Ebből bontakoztak ki a napi témák, amelyeket kiscsoportokban is elmélyítettünk. A tartalmilag koncentrikus felépítésű témakör előbb a személyből, önismeret és öntudat fogalmából indult ki. Erre épült a felebaráti, az emberközi kapcsolatok témája, majd a gondolatot Isten felé fordulva teljesítettük ki. A beszélgetések, a játékok, a szabadidős foglalkozások mind-mind arra vezettek rá, hogy odafigyeljünk egymásra, hallgassuk meg egymást, segítsük és tiszteljük egymást, és mindezt Isten legnagyobb dicsőségére tegyük. A napi szentmisében visszatértünk, összefoglaltuk a tanult témákat. Felejthetetlen élményt nyújtottak a csapatépítő játékok, kirándulások, a pancsolás, a számháború.

Ebben az évben más szemszögből tapasztaltam meg a tábori élményeket. Segítődiákként rájöttem, hogy óriási munka az 54 gimnazista összekovácsolása és irányítása. Köszönöm a táborozók nevében Szilvágyi Zsolt papbácsinak, Albert Etelka, Kis-Pataki Adél, Varga Ildikó és Zsombori Orsolya tanárnőknek a szervezést, Zsombori Norbertnek az énektanulás lehetőségét, Babu néni pedig a szeretettel elővarázsolt finomságokat. Türelmetlenül várom az augusztusi katolikus tábor, melyet középiskolás diákoknak szerveznek.”

Pál Tímea-Anna,
X. osztály, segítődiák

Ferenc pápa Assisibe látogat a vallások közti béketalálkozóra

A Szentatya szeptember 20-án, kedden részt vesz Assisiben a vallások közti béketalálkozó záró rendezvényén – tájékoztatót a Szentszék Sajtótérme. A Szent Egyed közösség által idén 30. alkalommal szervezett találkozó témája: „Szomjazzuk a békét – Vallások és kultúrák párbeszédében”.

Assisiben rendezik meg szeptember 18. és 20. között azt a béketalálkozót, amelyen a világvallások képviselői, a nemzetközi kulturális és politikai élet szereplői folytatnak párbeszédet, osztoznak egymással a béke iránt való elkötelezettségben. Az évről évre más-más városban megszervezett béketalálkozón a Szent II. János Pál pápa által 1986-ban összehívott assisi találkozó szellemében a világvallások képviselői hitet tesznek amellett, hogy a vallások mindig a békét képviselik. Idén több mint négyszázan gyűlnek össze Szent Ferenc városában, hogy részt vegyenek a békeimádságon és a kerekasztal-beszélgetéseken.

„A ferences család együtt örül a hírnek” – nyilatkozta Mauro Gambetti, az assisi kolostor kustosza.

„Az a nagy kérdés, van-e értelme a párbeszédnek. Sokak szerint a háború sorsszerűségnek tűnik, azt mondják, hogy a civilizációk

harca zajlik, háború van az iszlám és a nyugati világ között, és itt már nem nagyon van mit tenni, fel kell venni a kesztyűt. Mi azonban tudjuk, hogy nem szabad lemondani a béke ideáljáról, a kereszténység mindig, mindenek felett – a háború közepén is – hitte, hogy mindig törekedni kell a békére. Fontos, hogy realisták legyünk. Ne pacifisták legyünk, hanem a pacifistáknál nagyobb módon békeszerzőnek kell lennünk” – nyilatkozta korábban a találkozó szellemiségéről a rendezvényt szervező közösség alapítója, Andrea Riccardi egyháztörténész.

A Szent Egyed közösség elnöke, Marco Impagliazzo hangsúlyozta, hogy napjainkban különösen nagy szükség van a találkozásra: „Az emberek, különösen a szegények, a terrorizmus és a világ számos részén dúló háborúk áldozatai nagyon szomjazzák a békét. Az ő hangjuk akarunk lenni. Nemcsak azért megyünk Assisibe, hogy megemlékezzünk arról a nagy imatalálkozóról, amelyet II. János Pál pápa hívott össze, hanem azért is, hogy ünnepi alkalom legyen ez a találkozásra mindazokkal, akik az elmúlt években velünk együtt jártak a béke építésének útján. Nagyon magas egyházi és világi méltóságok gyűlnek össze, hogy mindenkinek

Ferenc pápa Twitter-üzenetei:

Az ember- és szervkereskedelem, a kényszermunka, a prostitúció a modern rabszolgaság formái és az emberiség elleni bűntettek.

Ahol van szeretet, ott van megértés és bűnbocsánat.

Soha ne hagyjunk fel az imádsággal, még akkor sem, amikor hasztalannak tűnik!

A keresztben megérinthetjük Isten irgalmát és engedhetjük, hogy Isten irgalma megérintsen minket!

elmondják: a vallások nem különbözik a népek kiáltása iránt, elhatárolják magukat a gyűlölet hirdetőitől, az integráció előmozdításáért munkálkodnak, amely a kulcs ahhoz, hogy megvédjük társadalmainkat az erőszaktól.”

Forrás és fotó: Avvenire.it
Magyar Kurír

A lemondás

A lemondás az önmegtartóztatás egy formája. Történhet egészségi okokból, amikor számunkra ártalmas ételt nem fogyaszthatunk, vagy szegénységből. Lemondunk egy jobb falatról, szép ruháról, kirándulásról, mert... nincs rá pénzünk. Ám az igazi, értékes lemondás az, amit másokért teszünk.

Egy szegény családban az anya vásárnapi ebédnél csak csirkelábat, esetleg egy szárnyat tesz a tányérjára, mondván, hogy ezt szereti, pedig azért mond le a jobb falatokról, hogy az maradjon a gyermekeknek. – Ismertem egy sokgyermekes családot, vallásos emberek voltak, a nagyfiú ministrált vasárnaponként, de egy alkalommal nem láttam, így mikor összeházasztunk az utcán, megkérdeztem, hol volt. – „Kora reggel voltam misén, mert vigyáznom kellett a picire, hogy anyu is eljuthasson misére. Az öcskös olyan lármás, sírós, hogy csak zavarná a misét, ha őt is elvinnénk.”

Anyagi lemondás is létezhet mások javára: Meghal egy idős asszony, a kicsi falusi házat fia örökölné, de ő lemond a nagybácsi javára, aki anyjával lakott és ápolta is. – Nekünk van lakásunk a városban, a bátyó ápolta, őt illeti minden.

De nem mindenki gondolkozik így, és van aki nem tud lemondani az anyagiokról, pedig senki sem viszi azt magával a túlvilágra. Ilyen volt az a gazdag ifjú is, aki megkérdezte Jézust: „Mester, mi jól kell tennem, hogy eljussak az örök élet-

re?” (Mt19,21) – szomorúan távozott, mert nagy vagyona volt, amiről nem tudott lemondani.

Ám Kalkuttai Teréz anya és szerzetes leányai le tudnak mondani a földi javakról, hogy szolgálják a legszegényebbeket. Az ő mennyei kincseiket rozsdá nem eszi és moly rája.

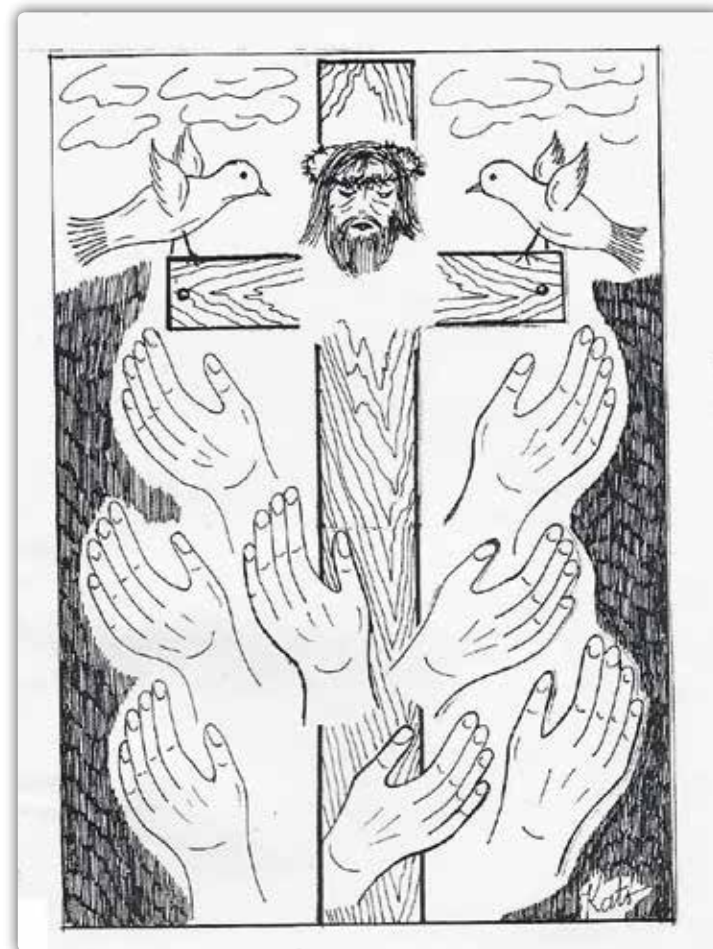
Sajnos, manapság is megtörténik, hogy az emberek agyonhajszolják magukat anyagi javakért, és tele-tömik lakásukat drága, felesleges, „modern” dolgokkal, amikről, nem lehet lemondani.

Csak hogy a lemondás szellemi is lehet. Erre akkor gondoltam, amikor a Keresztény Élet 2016. március 27.-i számában Bálint Sándorról (1904-1980) olvastam. Néprajztudós, pedagógus, és főleg Isten szolgája volt. Amikor a hűtlen, de megtért felesége összeroppant, ő ápolta a legnagyobb szeretettel és ez időre munkáját is abba kellett hagynia. Így vall erről ő maga: „Egy pillanatra sem volt probléma számomra, hogy a munkát, bármennyire is lényeges mozzanata az életemnek, erre az időre abba kellett hagynom. Úgy gondolom, hogy az az alkotás

nem lehet hiteles, amelyik emberi, egyoldalúságokból, bármennyire is hangoztatott, emberi önzésből született.” Az ő lemondása EMBER-TÁRSI SZERETETBŐL fakadt. És nem ő az egyetlen, aki így tett. Ismerek valakit, aki 20 évig nem vett tollat a kezébe, hogy egy gondolat se rövidítse meg szenvedő, ápolásra szoruló családját: állás, öreg, beteg szülők, beteg házastárs... Nem volt könnyű, de az Úr adott hozzá erőt... Ám ezek a mindennapi lemondások eltörpülnek Krisztus Urunk alázatos lemondása mellett: Ő az életéről mondott le, hogy eltörölje vétkeinket és fölmagasztalta a latrok szégyenfáját, a KERESZTET.

Testi gyöngeségét lelkével erősítette, mert „a lélek az, ami él, a test nem használ semmit”. (Jn 6,63) – és alázatosan lemondott (testi) életéről. De egyedül csak Ő volt képes erre, Jézus Krisztus, senki más.

Kató Gizella

Hramul Bisericii „Maria Zăpezii” din Reșița – În data de 7 august 2016 s-a sărbătorit hramul bisericii într-o Sfântă Liturghie solemnă, avându-l ca invitat pe Pr. Gyuris László din Zrenjanin, Serbia. Anul acesta au fost marcați cei 170 de ani ai bisericii, împreună cu cei 35 de preoție ai Pr. Paroh Pál Iosif Csaba și cei 20 de ani de preoție ai Pr. Capelan Varga János.

Pelerinaj la Maria Radna – În 15 august 2016, la sărbătoarea Ridicarea cu trupul și cu suflul la Cer a Sfintei Fecioare Maria (Adormirea Maicii Domnului), Sfânta Liturghie pontificală a fost celebrată de către Episcopul Diecezei noastre Msgr. Martin Roos, alături de Pr. Josef Hell (Germania), Pr. Petru Muțiu (Făget/Bulci), Pr. Ioan Vereș (gr.cat., pensionar) Pr. Bene Tamás, Pr. Ioan Cădărean și alți preoți din diecezele învecinate. (Info & Foto: Claudiu Călin și Miodrag Radovan)

Înalt oaspete la Maria Radna – În perioada 29-31 august, Hartmut Koschyk, deputat în Bundestag-ul german, însărcinat al guvernului german pentru problemele minorităților, participă la conferința intitulată „Banatul în obiectiv: schimbare – amintire – identitate”, desfășurată în casa

„Adam-Müller-Guttenbrunn” din Timișoara. Excelența Sa Martin Roos, episcop diecezan de Timișoara, îl va primi pe înaltul oaspete, în data de 29 august, în Maria Radna. Aici, dl Koschyk, alături de o delegație de oaspeți, vor vizita bazilica minor de la Maria Radna, precum și complexul mănăstiresc și muzeal de curând renovat. După ce, acum 17 ani, în data de 28 august fusese consacrat episcop, Excelența Sa Martin Roos a celebrat prima sa liturghie episcopală în 29 august 1999 chiar în bazilica minor din Maria Radna. Vizita înaltului oaspete german constituie astfel o fericită coincidență cu acest eveniment.

În cea de-a doua zi a conferinței, între 11:00 și 13:30, va fi vizitată expoziția „Începuturile unui oraș european”, realizată cu ocazia jubileului celor 300 de ani de la eliberarea orașului Timișoara de sub dominația otomană, 1716, precum și începuturile istoriei colonizării Banatului, în bastionul terezian din Timișoara. Va avea loc apoi o discuție cu cei doi curatori ai expoziției, Dr. Ciprian Glăvan și Drd. Claudiu Sergiu Călin, discuție moderată de Christel

Ungar-Țopescu de la TVR București. (informații furnizate de Claudiu Călin)

Tabără de ministranți – În perioada 9-11 septembrie 2016, Brebu Nou va găzdui o tabără de ministranți, organizată de Parohia „Maria Zăpezii” din Reșița.

Zile de formare – Între 16-18 septembrie 2016 vor avea loc la Timișoara zile de formare pentru colaboratori laici din parohiile diecezei noastre. Se vor întâlni în ateliere de lucru specifice, cateheții, preoratorii, cantorii și alți colaboratori laici.

Ziua Sfântului Gerard – În sărbătoarea Sf. Gerard, patronul și primul episcop al diecezei noastre, în 24 septembrie 2016 are loc Pelerinajul anual la Cenad,

vechiul sediu al diecezei noastre.

Conferința Episcopală Română (C.E.R.) – Conferința Episcopilor din România (romano-și greco-catolici) se va reuni în sesiunea de toamnă a C.E.R. în perioada 26-28 septembrie. Gazdă a întâlnirii va fi Episcopia romano-catolică de Oradea.

Pelerinaj – În data de 1 octombrie, în bazilica minor din Maria Radna, va avea loc pelerinajul clerului și al persoanelor consacrate din dieceza noastră. O sfântă liturghie solemnă va marca această zi de pelerinaj și celebrare a vieții consacrate.

Wem dienen wir und wem dient unser Tun?

Bei einer Fernsehsendung, wie z.B. eine Talkshow zum Thema „Soziale Gerechtigkeit in der heutigen Welt“, wäre der Prophet Amos als Gesprächspartner brandaktuell.

Warum?

Weil er ohne Wenn und Aber den Finger auf die Wunde legt, wohlgerichtet vor über 2500 Jahren! Hier in Stichworten was er damals anspricht, aber auch heute noch gilt:

- die immer größer werdende Kluft zwischen Arm und Reich, national und global;
- die Profitgier, bei der nur Gewinne zählen und dabei keine Rücksicht genommen wird, ob da Menschen, ja ganze Familien unter die Räder kommen;
- der Verlust des Arbeitsplatzes oder die Tatsache, dass nur ein Hungerlohn gezahlt wird.

Vielleicht würde es der Prophet Amos nicht so formulieren, wie damals: „Wir wollen

mit Geld die Hilflosen kaufen, für ein paar Sandalen die Armen. Sogar den Abfall des Getreides machen wir zu Geld“ (Amos 8,4-7).

Sicherlich aber würde er seine Stimme im Namen des gerechten und gütigen Gottes erheben, etwa so: Es darf nicht sein, dass Menschen den ganzen Tag über hart arbeiten müssen und trotzdem nicht so viel verdienen, dass sie damit ihre Familie wenigstens einigermaßen ernähren können!...

Die Frage nach der sozialen Gerechtigkeit, liebe Brüder und Schwestern in Christus, ist so uralt wie die Menschheit selber. Für uns Christen, ja für alle, die an Gott den gerechten Herrn und Schöpfer der Welt glauben, nach seinem Willen fragen und leben wollen, gilt: Nicht weg- sonder hinschauen und wie unser Papst Franziskus es uns vormacht und allen ins Gewissen redet: Setzt euch ein für diejenigen, die zu kurz kommen! Vergisst die Armen nicht!

Das gilt im Jahr der Barmherzigkeit für uns ganz besonders.

Die 7 Werke der leiblichen und geistlichen Barmherzigkeit sind uns aus dem Katechismus bekannt!

Der em. Bischof Joachim Wanke – Erfurt, hat – in Anlehnung an die Bibel „7 neue Werke“, durchaus im Geiste Jesu empfohlen, wie wir miteinander umgehen, wem wir dienen und wem unser Tun und Lassen dienen soll:

1. Ich rede gut über dich. Denn: ich weiß um deine Würde.
2. Ich besuche dich. Denn: Du sollst wissen, dass jemand an dich denkt.
3. Ich gehe ein Stück Weg mit dir. Denn: Ich will dir Nähe schenken.
4. Ich bete für dich. Denn: Gott hat einen Plan für dein Leben.
5. Du gehörst dazu. Denn: Für Gott bist du kostbar und wertvoll.
6. Ich höre dir zu. Denn: Du bist mir wichtig.
7. Ich teile mit dir. Denn: Ich will mir deine Not zu Herzen gehen lassen.

Wenn wir uns als „Glaubende“ in Jesu Nachfolge dazu entscheiden, im Alltag auffallen können – und nur etwas davon an sozialer Gerechtigkeit wie ein Lichtblick den Menschen schenken, dann vom Mammon: Geld, Reichtum, Macht, Egoismus abgeben, um Gott zu dienen, dann haben wir auch im Sinne des Lukasevangeliums (Lk 16,1-13), Gottes reiche Schöpfung gerecht behandelt, selbst wenn wir nicht alle Ungerechtigkeiten beseitigen können. Gottes Lob und Lohn ist uns gewiss!

Msgr. Andreas Straub, Bayreuth

TEMA DE CASĂ... de la Catedra lui Petru, de la Cracovia!

Noi, copiii lui Dumnezeu, mai mici și mai mari, care am făcut unitate, de acasă, de la distanță, cu tinerii adunați la Cracovia, am preluat, ascultând mesajele Papei Francisc, pentru a le pune în aplicare. Am preluat, de fapt, mesajele Învățătorului nostru PREZENT în mijlocul tinerilor, la Cracovia. Despre PREZENȚA lui Isus ne dă mărturie atât Sfântul Părinte, în cuvântul către tineri adresat la încheierea ZMT 2016: „Dragi tineri, ați venit la Cracovia pentru a-L întâlni pe Isus.” Petru al zilelor noastre, Papa Francisc, ni se adresează de la Cracovia!

Scopul venirii aici, în Polonia Sfântului Papă Ioan Paul al II-lea, a fost întâlnirea personală și comunitară cu Isus al nostru, al tuturor, pentru ca: „Viața Sa și viața noastră să se întâlnească într-adevăr”.

Pentru ca tinerii, dar și noi să înțelegem importanța întâlnirii cu Isus și s-o dorim, ne-a relatat Întâlnirea transformatoare a lui Isus cu Zaheu!

Pentru Isus, toți suntem preaiubiți și importanți: tu ești important... deci și eu și tu suntem importanți pentru El!

Pentru Zaheu, Isus „a străbătut orașul”... pentru noi toți, El „a străbătut Cerurile”; credința ne spune că noi suntem „copii ai lui Dumnezeu și suntem cu adevărat” (1In 3,1): am fost creați după imaginea sa; Isus și-a însușit umanitatea noastră și

inima Sa nu se va despărți niciodată de noi: Duhul Sfânt dorește să locuiască în noi; suntem chemați la bucuria veșnică cu Dumnezeu! „Identitatea noastră spirituală: suntem fii iubiți ai lui Dumnezeu, mereu...”

„Dumnezeu ne iubește așa cum suntem, și niciun păcat, defect sau greșală nu-l face să-și schimbe ideea.” Pentru Isus, „toți suntem preaiubiți și importanți: tu ești important! Și Dumnezeu se bazează pe tine pentru ceea ce ești, nu pentru ceea ce ai.”

Virusul tristeții, infectează și blochează totul, închide orice ușă, împiedică să se redemareze viața, să se reînceapă. În schimb, Dumnezeu este în mod încăpățânat plin de speranță: crede mereu că ne putem ridica și nu se resemnează văzându-ne stinși și fără bucurie. Este trist a vedea un tânăr fără bucurie. Pentru că suntem mereu fiii săi iubiți. Să ne amintim de aceasta la începutul fiecărei zile. Ne va face bine ca în fiecare dimineață să spunem asta în rugăciune: „Doamne, Îți mulțumesc pentru că mă iubești; sunt sigur că tu mă iubești; fă să mă îndrăgostesc de viața mea”.

Noi, copii ai Dumnezeului-Iubire, Dumnezeu plin de MILOSTIVIRE, să devenim și noi IUBIRE MILOSTIVĂ! Tatăl nostru „face să răsară soarele său peste cei răi și peste cei buni” (Mt 5,45) și ne invită la curajul adevărat: a fi mai puternici decât răul iubindu-i pe toți, chiar și pe dușmani. Și iați secretul de a fi mai puternici decât răul!!! – iubindu-i

pe toți, chiar și pe dușmani! Sunt cuvintele rostite de Petru al zilelor noastre, rostite de la Catedra pentru care a fost investit de Însuși Învățătorul nostru Isus Cristos, pascând până astăzi: mieușei, oițele și oile Sale... ale Bisericii Universale.

TEMA DE CASĂ trasată pentru noi, cei care în acest an am împlinit 20 de ani de la terminarea Facultății de Teologie și ne-am consacrat Învățătorului:

- copiii și tinerii noștri să primească bucuria adevărată prin ÎNTÂLNIREA personală cu Isus: „Aceasta este Viața Veșnică: să Te cunoască pe Tine Singurul Dumnezeu Adevărat și pe Isus Cristos pe care L-ai trimis!” Întâlnirea cu Isus schimbă viețile noastre!

- să primim o inimă care vede și transmite binele fără a înceta;

- să răspundem DA când El ne strigă pe nume!

Ne pregătim să devenim protagoniști ai slujirii ca expresie a Iubirii Milostive, redescoperind Filiația noastră divină! Acestea sunt și propunerile noastre concrete pentru Noul An Școlar și de ce nu, temă și program de viață!

Prof. Elena Ștefănescu

Cea mai frumoasă poveste de dragoste pe care o știu...

„Iubirea este aripa dăruită de Dumnezeu sufletului, pentru ca să urce până la El.”
Michelangelo Buonarroti

În acest număr al revistei vă propun spre lectură și reflecție un pasaj din lucrarea „Porțile Cerului” (Editura Agnos) a părintelui Constantin Necula:

«În urmă cu câțiva ani, într-un spital dintr-un oraș oarecare, pe patul de moarte, un tânăr își dorea foarte mult să o cunoască pe asistenta care-l îngrijea. El fusese accidentat foarte puternic (un accident de mașină, cumplit). În urmă cu mulți ani avusese o dragoste într-o tabără de iarnă, undeva în nordul țării, și se îndrăgostise lunea de o fată care nici măcar nu se uita la el. Următorii zece ani ai lui i-a trăit foarte marcat de această iubire.

Ajunsese profesor de limbă română în orașul respectiv și-și închipuia că pe toate străzile se întâlnește cu fata respectivă. Era profesor în orașul în care știa el sigur că fata locuiește. Era foarte iubit de copii, adorat de-a dreptul de copii.

Într-o după-amiază, pentru că perorase un pic împotriva orânduirii comuniste, o mașină neagră îl călca, pe trotuar. Îl lovește și dă cu el de pământ. Nu vine salvarea pentru că s-au îngrijit să nu vină salvarea. În ulti-

mă instanță, cineva, totuși, din direcțiunea școlii, îl ia în mașină, îl duce la spital, unde este într-o comă prelungită. Revenindu-și, își dă seama că este foarte puternic atins la cap și în jurul capului avea numai bandaje de tifon. Dar simțea niște mâini speciale care-l bandajau și dez-bandajau, îl hrăneau, îl îngrijeau de fiecare dată. Și el era foarte uimit, pentru că îi știa pe deplin gesturile pe care le-ar fi avut în momentele respective, identice cu acelea pe care le avea „mâna”.

A trecut aproape o lună de zile în care el n-a putut vedea nimic, auzea doar foarte vag glasul medicului în primul rând; asistenta nu vorbea niciodată. Când, după mai bine de 45 de zile, i s-a desfăcut bandajul și i-a revenit cât de cât vederea, a constatat că chipul celei care-l îngrijise era identic cu chipul femeii, fetei de care se îndrăgostise în urmă cu zece ani de zile și care recunoscuse în profesorul de limbă română pe cel de care și ea se îndrăgostise, nimic spunându-i.

În timp, profesorul de română a devenit student la teologie, s-a hirotunit... Asistenta a devenit soția sa. Și singurul dar pe care reușesc să și-l facă de Crăciun este că, de fiecare dată, să se întoarcă (ei stau undeva foarte departe de țară) acasă. Și în aceeași sală de clasă în care profesorul de română i-a învățat pe copii să colinde, prin '86-'87, continuă să-și petreacă Crăciunul cu toate generațiile de copii care i-au trecut prin mână ca profesor.

E mai mult decât o poveste de dragoste. Este realitatea că, uneori, dincolo de bandajele lumii, cu care suntem înfășurați, chipul celor care ne iubesc ne protejează în permanență. Ne poartă de grijă și, nu în ultimul rând, devin sensul de a supraviețui tuturor rănilor.

Indiferent de rana pe care o purtăm și pe care ne-o produce uneori chiar dragostea, există întotdeauna Chipul care ne protejează, dincolo de toate bandajele lumii, și acesta este Chipul lui Hristos. Și atunci, martirajul, încununarea, răstignirea, răsul și plânsul deopotrivă ne sunt până la urmă daruri de la Dumnezeu și sunt făcute toate ca să ne mântuim.»

Dumnezeu ne protejează în fiecare moment al vieții noastre și, mai mult decât atât, ne aprovizionează cu tot ceea ce ne este necesar pentru a putea depăși orice încercare.

Omul poate descoperi viață și realizare numai în momentul în care îl recunoaște pe Dumnezeu.

În absența lui Dumnezeu, viața nu există, deoarece Dumnezeu este dragoste.

Dumnezeu ne îndrumă, ne orientează cu înțelepciune și ne sprijină să ne apropiem într-un mod indescritibil de realitatea misterioasă a prezenței Sale supreme, care ni se dezvăluie și ne cuprinde ori de câte ori îi invocăm lăuntric prezența tainică.

psih. Irina Vastag

Sfaturi pentru o viață mai sănătoasă

Iată, în cele ce urmează, lista celor 29 de sfaturi pentru o viață mai sănătoasă recomandate de Dr. Jonny Bowden specialist în psihologie cognitivă, apreciat în lumea medicală pentru o serie de lucrări de nutriție și terapie motivațională:

1. Mâncați în mod frecvent alone.
2. Luați-vă porția zilnică de seleniu.
3. Înmuiați alunele în apă curată.
4. Luați-vă porția zilnică de fibre.
5. Faceți pauze de respirație.
6. Luați-vă un animal de companie.
7. Faceți o plimbare seara, înainte de cină.
8. Luați ultima masă a zilei cât mai devreme puteți.
9. Începeți ziua cu... o porție de proteine!
10. Spălați bine fructele și legumele înainte de a le consuma.
11. Adăugați puțin ulei în salate.
12. Faceți gimnastică pentru întărirea musculaturii.
13. Consumați zilnic alimente verzi.
14. Puneți condimente în mâncare.
15. Respectați-vă orarul de odihnă.
16. Mergeți la culcare devreme.
17. Oferiți iubire și compasiune celor din jur.
18. Țineți-vă promisiunile.
19. Puteți visa cu ochii deschiși din când în când.
20. Diversificați-vă activitățile zilnice.
21. Folosiți un „jurnal alimentar”.
22. Nu vă înfometați niciodată.
23. Beți apă chiar și atunci când nu vă este sete.
24. Mâncați în stilul „piramidei inversate”.
25. Măsurați-vă greutatea de două ori pe săptămână.
26. Folosiți alimente specifice sezonului.

27. Gândiți pozitiv, spuneți-vă cât mai des „sunt un învingător!”.
28. Limitați cât mai mult nivelul de stress.
29. Fiți perseverent în tot ceea ce faceți!

1. Mâncați în mod frecvent alune

Consumul de alune este asociat cu o rată scăzută a îmbolnăvirilor cardiace. Dar este foarte important ca alunele pe care le cumpărați să fie proaspete, deci trebuie să vă asigurați că nu sunt rancede.

2. Luați-vă porția zilnică de seleniu

Acest mineral cu proprietăți deosebite este un puternic agent antioxidant și anticancerigen. Niveluri potrivite de seleniu ajută la funcționarea sistemului imunitar în limite normale. În organism, seleniului îi revine rolul de a contribui la realizarea respirației celulare, la protejarea hemoglobinei celulelor roșii, ca și la absorbția și sporirea eficienței vitaminei E. În plus, are proprietăți deosebite de benefice îndeosebi pentru persoanele în vârstă.

4. Luați-vă porția zilnică de fibre

Un nivel ridicat de fibre în dietă este asociat cu un control optim al zahărului în sânge și, de asemenea, protejează organismul împotriva mai multor tipuri de cancer. Fibrele solubile pot fi obținute prin consumul adecvat de fructe, ovăz, orz și legume. Fibrele insolubile se găsesc în tărațe, boabe de grâu și legume.

(sursa: <http://www.romaniailibera.ro/actualitate/eveniment/29-de-sfaturi-pentru-o-viata-mai-sanatoasa>)

Dr. Roșoagă Victoria

Tinerii din România la ZMT Cracovia 2016

(urmare din p. 7)

Iată, în cele ce urmează, vocea unor tineri din dieceza noastră, care au participat la această întâlnire.

Vara aceasta am participat la Întâlnirea mondială a Tinerilor din Polonia. Am fost surprins de mulțimea de oameni prezentă. Deși eram foarte mulți, ne-am organizat foarte bine cu grupul cu care am pornit. Am dormit sub cerul liber, în saci de dormit, într-un loc de o mie de stele.

Era soare, căldură mare, se umbla mult și erau localnicii care ne ofereau apă de băut, ne stropeau cu apă, ca să ne răcorim și, astfel, ne dădeau forța de a merge mai departe.

Era soare, căldură mare, se umbla mult și erau localnicii care ne ofereau apă de băut, ne stropeau cu apă, ca să ne răcorim și, astfel, ne dădeau forța de a merge mai departe. Papa ni s-a adresat îndemnându-ne să nu fim tineri pensionari, înainte de vreme, deoarece asta îl îndurerează pe el. Să nu fim tineri de canapea, care să caute doar confortul în viață, ci să fim puternici, să ne întărim cu Isus, să încălțăm pantofi buni cu care să umblăm pe urmele Lui, să fim puși pe acțiune nu doar să stăm confortabil, să pornim în lume și să ne deschidem unii față de alții.

Vali Chelariu

Am simțit marea ocrotire a lui Dumnezeu la această întâlnire. Dumnezeu m-a ocrotit în mulțimea de peste 2 milioane de oameni, deoarece a fost un moment în care m-am rătăcit de grup, însă Isus m-a călăuzit pentru a ajunge înapoi la grupul meu.

Gabi Antal

Pentru mine, experiența de la această întâlnire a fost una foarte profundă.

M-a impresionat în mod special

modul cum ne comportam unii cu alții, gata să ne ajutăm la purtatul bagajelor, gata să ne oferim o vorbă de încurajare la nevoie.

Se simțea iubirea lui Dumnezeu care era prezentă acolo printre noi toți. Cântecul și dansurile de pe câmp s-au auzit până târziu în noapte, chiar dacă toți eram obosiți, dar bucuria de a fi unii cu alții și cu Dumnezeu ne-a făcut să uităm toate impedimentele.

Într-adevăr, am simțit că am călcat pe urmele pașilor lui Isus, care a fost prezent alături de noi.

Papa Francisc a ținut un discurs

interesant în care încuraja tinerii să nu se simtă bătrâni înainte de vreme, să nu fim generația comodă, ci să ne ridicăm din confortul nostru și să ne deschidem spre cei de lângă noi.

Personal, pot spune că am simțit iubirea lui Dumnezeu prin faptul că eram cu toții acolo, uniți într-un tot, având același ideal, realizând că idealul acelor tineri, care erau acolo ca și mine, era și al meu și acest ideal se numește UNITATE, se numește IUBIREA APROAPELUI, și, nu în ultimul rând, IUBIREA DE DUMNEZEU.

Anca Darida

(urmare din p. 8)

de a alege: a iubi sau a face rău. Viața creștină este iubirea reciprocă. În următoarea zi s-a aprofundat raportul de iubire cu noi înșine. Aici ni se cere să ne cunoaștem pe noi înșine, cine suntem și apoi să ne iubim. Putem să ne iubim prin auto-observare. Adică pot să observ modul de a reacționa în relație cu ceilalți, să observ ce simt și gândesc în raport cu celalalt. De exemplu știu să primesc complimente, critici; să fiu atent cum reacționez la acestea, ce îmi spun mie însumi prin acestea. De asemenea să accept provocările pe care mi le creează relația cu ceilalți. Raportul cu ceilalți este ceva foarte constructiv pentru noi, pentru a ne cunoaște. Dar trebuie să observăm înainte și după, nu în timpul de interacțiune. În ziua ce a urmat s-a discutat despre raportul cu fratele nostru. Aici noi avem un drum de făcut, care să ducă la creștere spirituală. A-l iubi pe celălalt reprezintă o alegere și un sacrificiu. Iubirea are nevoie de timp, ca să crească, de sacrificiu care constă în a lăsa deoparte eul nostru. Iubirea reciprocă este evidențierea lui Dumnezeu, prezența lui Dumnezeu între noi. Toți avem răni, nu am primit iubirea perfectă, respect, iubire, milostivire, dar de la Isus învățăm să scoatem ceva bun din răni. Iubirea Lui crește în noi dacă noi îi încredințăm toate rănilor lui Isus.

Tot ce puteam gândi înainte de a ajunge în Slovacia era că urmează să trăiesc un anumit fel de experiență, la scară mare și de importanță spirituală, pentru prima dată.

După o săptămână, gândurile mele s-au înmulțit și mi-au invadat simțirea, umplându-mă de satisfacția îmbinării poziției de „elevă” în școala informală a frumuseților sufletului cu cea de mesager al iubirii creștine. Am simțit că am primit, ca pe un cadou, teme deosebite de meditație, alături de cugetări pline de înțeles. În acest timp am trăit partea practică, prin aplicarea Cuvântului Zilei sau prin exprimarea unor trăsături, precum toleranță, deschidere, oferire de ajutor în fața diferențelor culturale dintre 600 de persoane diferite, pe care le-am considerat în primul rând îmbogățitoare. Am învățat că nepotrivirile lingvistice rămân în umbră atunci când inima este cea care vorbește.

Acum, după ce m-am întors de la Jasna, am satisfacția de a păstra amintiri vii în suflet și de a simți încă arzând dorința continuității. Privesc înainte cu încredere spre extinderea idealului unității în drumul spre Lumină.

(Teodora Potocean)

Pentru mine, tabăra din Jasna este o poveste de neuitat. Da, așa încep acum, pentru că acesta e primul lucru ce-mi vine în minte când mă gândesc la această tabără. Au

fost zile superbe încărcate de iubire și voie bună, dar totuși, să începem cu începutul.

Am ajuns în Jasna, un loc pitoresc în mijlocul munților. Fără să-mi fi imaginat, încă de când am intrat în hotel, spiritul dragostei s-a așternut printre noi. După o noapte plină de agitație în urma cazării, a venit și dimineața care urma să fie începutul minunatei tabere. Chiar din a doua zi am cunoscut persoane din peste 30 de țări, de origini și obiceiuri diferite. Pot spune că m-am îndrăgostit de armonia de acolo, deoarece, în ciuda diferențelor religioase, lingvistice și de mentalitate, cunoșteam oameni cu același scop ca al meu: de a iubi. Conferințele au avut un rol important în ceea ce a însemnat „Jasna 2016”. Cel mai frumos lucru la ele a fost că au fost susținute de oameni din 3 domenii culturale diferite: psihologie, filosofie și teologie. Pentru toți tinerii a fost extrem de important acest lucru, deoarece acest mod de „a iubi” a fost prezentat în 3 stiluri diferite. Am învățat să ascult, să am răbdare și să cred în mine. Momentele de meditație profundă au fost perfecte pentru a te pune în concordanță cu tine, cu psihicul tău și cu sufletul tău.

Minunat a fost să știu că acum am legat prietenii cu oameni din țări de care nici nu știam că există, am învățat că iubirea e o iubire universală pentru tine și aproapele tău, iar acolo unde e iubire am simțit și prezența lui Dumnezeu.

(Iulia Seher)

Tabere de tineri la Brebu Nou - zile de vacanță, planuri de viitor

În seara de 15 august, un grup de 23 de adolescenți din Reșița au urcat, cu rucsacul plin de entuziasm și voie bună, la Brebu pentru a petrece zile de prietenie și comuniune.

În fiecare dimineață, după rugăciune și micul dejun, ne-am deschis sufletele pentru câte un moment de meditație. Astfel, într-o zi am aprofundat predica Papei din Polonia, am discutat despre obstacolele pe care le avem de depășit în viață pentru a-l putea urma pe Isus.

Într-o altă zi i-am avut invitați pe doi tineri mai mari, Silviu și Alina care ne-au prezentat o întâlnire la care au participat ei. În acel moment am simțit o nostalgie în suflet. Totul îmi amintea de Întâlnirea Mondială a Tinerilor din Polonia. Cineva chiar a spus că s-a întărit în ea faptul că suntem mulți tineri în lume care gândim la fel, care dorim același lucru: să-l urmăm pe Isus.

În ziua următoare am avut-o invitață pe o altă tânără, Maria, care ne-a povestit despre iubirea față de aproapele și să învățăm să prețuim ceea ce avem, cât încă nu e prea târziu. Acest lucru a fost realizat prin prezentarea unor filmulețe, unul despre faptul că trebuie să ne iubim și apreciem părinții, iar altul că trebuie să apreciem ceea ce avem. În timpul filmulețelor și lacrimile au dat buzna asupra mea. Era atât de trist cum unii copii, chiar dacă au tot ce își doresc, cad pradă ispitelor și tot ce cred ei că îi face fericiți, ajunge să îi întristeze în momentul în care realizează că a fost ispita acolo și, de fapt, acel lucru nu ajută la nimic.

Din această tabără pot spune că am rămas cu experiența iubirii față de

aproapele trăită acolo și cu faptul că trebuie să îmi respect mai mult părinții și să nu îi neglijez. (Carla Constantin)

În weekendul 19-21 august, tinerii mari din Reșița și câțiva studenți din Timișoara și București s-au întâlnit la Brebu Nou pentru a discuta despre anul care vine, mai concret ce activități se doresc a se desfășura în comunitate.

Vineri, pe la ora 18:00 ne luăm rucsacele și pornim la drum. Ne așteaptă muntele! Cu emoție și bucurie urcăm în mașini. După un drum cu multe curbe și uimitor de frumos, ajungem la Brebu Nou. Unii dintre noi nu ne-am mai văzut de ceva timp fiindcă unii suntem plecați din Reșița la studiu sau la muncă. Ne îmbrățișăm cu drag. Apoi ne așezăm la masă și discutăm programul. Începem cu Sfânta Liturghie. Este o atmosferă deosebită și simțim că Isus este în mijlocul nostru și se bucură. După cină vorbim despre așteptările pe care le avem pentru viitorul apropiat și puțin mai îndepărtat pentru comunitatea din parohie. Discutăm cu înflăcărare. Într-un târziu, obosiți dar fericiți ne retragem în camerele noastre.

Una dintre tinerele participante mărturisește: „A fost foarte frumos, deoarece în toți era vie dorința de a aprofunda relația cu Dumnezeu dar și dorința de a da mai departe această iubire față de Cel Atotputernic celor mai tineri, respectiv adolescenților.

A doua zi am pornit în drumeție spre Lindenfeld, un sat părăsit, unde am urcat aproximativ 6 km pe un drum care parcă duce către rai, spun asta datorită peisajelor minunate dar și a atmosferei care domnea între noi toți. Eram gata să ne ajutăm unii pe alții, atunci când drumul era prea dificil pentru unii dintre noi, fără a aștepta nimic în schimb, în afară de un zâmbet sincer. A fost minunat!” (Anca Darida)

Seara, întorși la Brebu Nou, urmează Sfânta Liturghie într-o atmosferă plină de har. Domnul este atât de prezent în această Liturghie plină de solemnitate.

Încheiem ziua cu un foc de tabără frumos.

Următoarea zi, duminică, este plecarea spre Reșița, dar știm că plecăm schimbați. Inimile noastre au fost transformate de Isus în această întâlnire în cerc restrâns de la Brebu Nou. (Diana Dogariu)

Sfântul Matei, apostol și evanghelist (sec. I)

21 septembrie

Matei a fost vameș, încasator de impozite și apoi apostol și evanghelist: o slugă fericită: de la slujirea banului la slujire în totală sărăcie a mesajului creștin. În Evanghelia scrisă de el, prima dintre cele patru, vorbește mai pe larg decât ceilalți evangheliști despre atitudinea față de bani: „Nu vă adunați comori pe pământ, unde moliile și rugina le distrug, unde hoții le sapă și le fură: adunați-vă, mai degrabă, comori în cer”; „Nu puteți sluji lui Dumnezeu și banului”. Cu toate acestea, nu Matei, ci Iuda a fost însărcinat cu administrarea banilor comunității apostolice; Matei s-a dezlipit de ban pentru a-l urma pe Învățătorul, în timp ce Iuda l-a trădat pentru treizeci de arginți. Când vorbesc despre vameșul chemat să-l urmeze pe Isus, evangheliștii Marcu și Luca îl numesc Levi, Matei, însă, preferă să-l prezinte cu numele mai cunoscut de Matei, la care adaugă supranumele de vameșul, echivalent cu mult disprețuitul titlu de cămătar și executor fiscal, „pentru a dovedi cititorilor” - notează Sfântul Ieronim – „că nimeni nu trebuie să dispere că se va mântui, dacă se întoarce la o viață mai bună”.

Matei, îmbogățit din meseria lui bănoasă, răspunde cu entuziasm la chemarea Maestrului. În Evanghelia sa, el trece sub tăcere un fapt vrednic de laudă, pe care însă ni-l relatează Sfântul Luca: „Levi a pregătit în casa lui un mare banchet în cinstea Învățătorului; o mulțime numeroasă de vameși și altă lume stăteau cu ei la masă”. Apoi, în tăcere și pe neobservate, și-a împărțit averea, dăruind-o

celor lipsiți.

Matei este cel care a consemnat sfatul dat de învățător: „Când faci milostenie, nu trebuie să știe stân-ga ta ce face dreapta ta, pentru ca fapta bună a ta să rămână ascunsă; Tatăl tău, care vede în ascuns, te va răsplăti”.

După episodul chemării la urmarea lui Cristos, Evanghelia îl mai amintește pe Matei o singură dată, atunci când vorbește despre alegerea celor doisprezece apostoli. Din activitatea Sf. Matei după coborârea Duhului Sfânt cunoaștem numai paginile minunate ale Evangheliei sale. Această Evanghelie este scrisă, în primul rând, pentru evrei și se caracterizează prin cele cinci discursuri ale lui Isus despre Împărăția lui Dumnezeu; ea a fost redactată, cu siguranță, înainte de distrugerea Ierusalimului, întâmplată în anul 70. O tradiție veche susține că Matei, în calitate de misionar al învățaturii lui Cristos, „nu a fost adus în fața judecătorilor ca să depună mărturie”, adică nu a murit cu moarte de martir. Alte izvoare, însă, mai puțin demne de crezare, se întrec în a da amănunte despre suferințe-

le și moartea sfântului evanghelist și martir, bătut cu pietre, ars și apoi decapitat în Etiopia; de aici, relicvele lui ar fi fost transportate mai întâi la Paestum, în Golful Salermitan, apoi, în secolul al X-lea, duse chiar în orașul Salerno, unde sunt venerate și în zilele noastre.

Prenumele Matei, cu forma prescurtată Matia, derivă din numele personal ebraic Matithjäh, format din prescurtarea cuvântului Jahve = divinitate și matath = dar, și însumând „om dăruit de Dumnezeu”, „dar al lui Dumnezeu”; ca înțeles, este sinonim cu Teodor, Dorothea, Dosoftei. Levi, nume purtat înainte de chemarea lui Cristos, în ebraică înseamnă: stăpân, proprietar; în dorința de a se dezlipi de cele trecătoare, vameșul Levi a renunțat și la numele care-i amintea de astfel de bunuri.

ercis.ro

**La revedere în
Panama 2019!**

Foto în acest număr:
Vali Chelariu, Alex Pavel Firulescu,
Alex Igna, Miodrag Radovan,
Anca Țofei

